

Írta: Józsa Gyuláné

GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLTATÁS?

László Judit sorait olvasva – és többször is elolvasva -, felötlik bennem a kérdés, vajon tényleg segítség-e a családoknak a Gyermekjóléti Szolgálat által nyújtott szolgáltatások bármelyike? Nem egységesen kezdtem el községünkben a családgondozást. Tapasztalatom ezen a téren „csak” annyi volt, hogy nekem is van két gyermekem, és óvónőként dolgoztam – míg lehetőségem volt rá – szintén a községünkben. Az egyszemélyes családgondozói állás elfogadása után első teendőim közé tartozott a falu feltérképezése. Megdöbbentő kép állt össze a lakosság egy részéről. Közel 40 éves leszek, és még mindig nyomaszt az az érzés, amit akkor éreztem. Napokig arra gondoltam, amiket láttam a családlátogatások során. Mik voltak ezek? Az emberi tudatlanság, nemtörődömség, a rossz lakhatási viszonyok, az igénytelenség. Elkeseredetten fogtam hozzá a családgondozáshoz. Aztán, mint a mesében teltek a napok, mint családgondozót elfogadtak az emberek. Apró, pici sikereket, eredményeket elértünk, és már annak is örültem, ha az óvodás-korúakat rendszeresen vitték óvodába, és fizették a térítési díjat; ha az alapvető élelmiszereket megvásárolták, tiszta ruhában engedték a gyerekeket iskolába. Kicsiny dolgok ezek, nem nagy eredmények. Ekkor jött az első ideiglenes hatályú elhelyezése két tizenéves testvérnek. Egy csapásra omlott össze bennem a családgondozói munka felelőssége és a szülői érzés. Sok-sok kérdés fogalmazódott meg bennem, hogy segítségnyújtásunkkal tényleg segítünk-e? Miért nem áll módunkban az elkövetőt büntetni, azt a személyt, aki miatt kialakult az adott helyzet? Miért kell a gyerekeket elszakítani a családi környezetől?

A sok kétely miatt, ami a mindennapi munka során felmerül bennem, egyetértek a cikk írójával. Valóban itt az ideje a szolgálat megújulásának. Ne abból álljon a munkánk, hogy kimegyünk a családokhoz „leellenőrizni” őket, hanem olyan szolgáltatásokat tudjunk nekik biztosítani, amely elősegíti mindazt, amit a törvény így fogalmaz: „A gyermeknek joga van a testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődést, jólétét biztosító saját családi környezetében történő nevelkedéséhez”.

Akkor tudunk mi családgondozók hatékony munkát végezni, ha bennünk is eloszlanak a kétségek, vajon helyesen döntöttünk-e segítségnyújtásunkkal? Meddig avatkozhatunk bele más családok életébe?